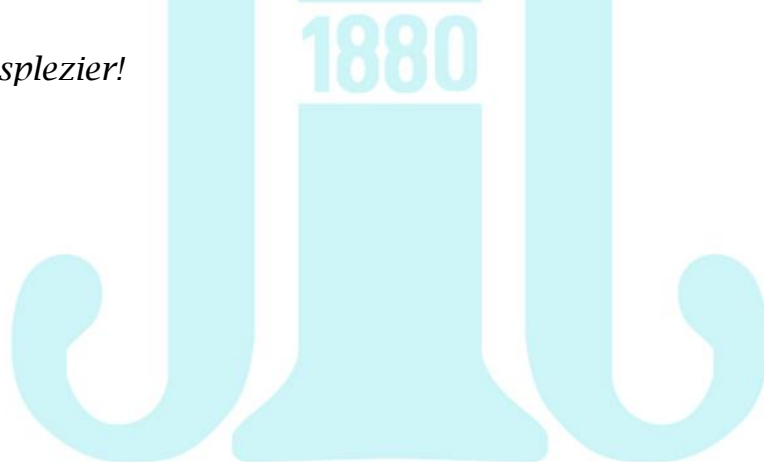

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

FIENE SLAMEUR

Volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2828

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *FIENE SLAMEUR* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/024
ISBN 978-90-385- 08672

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Erven Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 7 heren)

TIESTE SLAMEUR
FIENE SLAMEUR, zijn vrouw
ALFONS, hun zoon
PEET, Tieste's vader
LEONTINE KRAAINEST
ARTHUR, haar echtgenoot
CHRISTIANE, hun dochter
MEELE, cafébazin
KOZIJN KEES
BIERBUIK
FACTEUR

DECOR

1e Bedrijf : Het toneel stelt een straat voor. Links 2e plan een herenhuis. Rechts, langs de overkant, 2e plan een klein armzalig cafeetje. Vanaf het midden fond naar rechts achter is er een schutsel in hout dat in de fond verdwijnt. Op de hoek van het schutsel staat een lantaarn.

2e Bedrijf : Het toneel stelt een tamelijk goed ingericht interieur voor. In het midden fond een trap met links en rechts opkomsten. (rechts algemene opkomst) Links en rechts eerste plan eveneens twee opkomsten. In het midden een tafeltje, links daarvan een canapé en rechts ervan een zetel. In de fond naast de trap links en rechts een stoel van dezelfde stijl. Een lichter in het midden. Verder meubilering naar de smaak van de regisseur.

3e Bedrijf : Hetzelfde als in het 1e bedrijf.

E E R S T E B E D R I J F

1e Toneel : Leontine, Christiane, Arthur.

(Bij opgaan van gordijn klinkt er uit het café gelach en zang bij een accordeon op het refreintje van “In ’t Patershol”. Na het refreintje gejuich. Na de eerste helft van het lied komen Leontine, met rechts naast zich Christiane en achter haar Arthur, op van midden fond schutsel. Ter hoogte van het huis links gekomen komt Arthur links van hen, tussen hen en het huis, en begint stilzwijgend in z’n zakken naar zijn huissleutel te zoeken. Ondertussen kijken Leontine en Christiane naar het café rechts waar het gejoel uit komt. Leontine, een vrouw van wie men ziet dat ze hoger wil leven dan ze in werkelijkheid is en die daarbij belachelijk opgedirkt is, kijkt met minachting naar het cafeetje. Ze spreekt geaffecteerd. Na het gejuich.)

LEONTINE : Dat dievengebroed is weere aan ’t lawijt maken in ’t cafeetje hier rechtover!

CHRISTIANE : *(In tegenstelling tot haar moeder is ze natuurlijker in haar doen en laten. Zij heeft meer geamuseerd toegekeken en op het gezegde van haar moeder zegt ze vergoelijkend)* Och Heere ma, ’t is toch Gentse fieste.

LEONTINE : *(als boven)* ’t Is heel ’t jaar deure Gentse fieste veur dat rasphuisgoedje! *(dan streng tot Arthur)* Awel Arthur, achter wat wachte veur de veurdeure open te doen?!

ARTHUR : *(een klein, nietig ventje dat als voorbeeld kan genomen worden van de geboren pantoffelheld. Steeds in zijn zakken zoekend.)* Achter mijne sleutel, Leontine.

LEONTINE : En waar steekte hem gewoonlijk?

ARTHUR : In ’t sleutelgat, Leontine.

LEONTINE : *(nijdig)* Hè’k ik weere gelachen! Heel mijn lijf doet er mij van zeere! *(Gelach uit het cafeetje.)*

CHRISTIANE : *(komt naar voren links)* Hoort, ze vinden het in ’t cafeetje ook geestig!
[grappig]

LEONTINE : Ja, maar 't zal mee uw vader zijn sleutelgat niet zijn dat ze lachen!!

(streng tot Arthur) Awel Arthur, is 't nog veur vandaag?!

ARTHUR : *(steeds zoekend, beteuterd)* 't Is te hopen, Leontine!

LEONTINE : Binnen een halfuure komt de verloofde van ons dochter, de jongeheer Bierbuik, zijn opwachtinge maken en van als ik binnen ben in huis moet 'k weere buiten veur achter taartjes te gaan! *(opschietend tot Arthur)* En hoe zoude willen da'k buiten kan, als ik niet binnen geraak!! *(naar voren rechts bij Christiane)* Apropos Christiane, hoeveel taartjes zou 'k meebrengen?

CHRISTIANE : Veur mij moede geen meebrengen ma! 'k Mag geen taartjes eten van den dokter.

LEONTINE : *(opsommend)* Bon! En uw vader mag geen taartjes eten van mij. Zo, uwe verloofde zal geen goeste hèn, als ge girre ziet leefde van liefde en pompwater. Schiet dus ik juist alleene over. Eh Bon! Tons [dan] zal ik wel toekomen mee een taartje of vijf. Weete wat? 'k Zal er zesse meebrengen; want 't is zo schamelijk als ze nog goeste hèn naar een taartje en ge moet de mensen refugeren...

CHRISTIANE : *(ietwat verwonderd)* Hoe? 't Is toch veur uw eigen ma?

LEONTINE : *(opschietend)* Awel? Is uw moeder gene mens misschien?

CHRISTIANE : *(beslist)* Luistert ma! Veur mij meugde heel de patisserie en zelfs de patissier meebrengen en opeete... *(dit terwijl ze naar uiterst links gaat.)*

LEONTINE : *(gemaakt geamuseerd)* Alee Christiane, die patissier is zo nen dikke! *(terwijl ze naar Arthur kijkt)* 'k Ben nog aan uw vader niet begost en 't is zo een kleintje! *(Streng tot Arthur die nog steeds aan het zoeken is)* Hoe is 't groten uil?!

ARTHUR : *(beteuterd)* Goed, en mee u lieveke? *(Komt naar voren tussen Leontine en Christiane)*

LEONTINE : *(vriendelijk, zonder na te denken)* Goed, dank u! *(denkt er plots aan, kwaad:)* 'k Spreek van uw sleutel, stommerik!!

ARTHUR : *(beteuterd)* 'k Vind hem niet lieveke! 'k Heb al in alle twaalve mijn zakken gekeken.

LEONTINE : *(hoogst verwonderd)* Twaalf zakken?!

ARTHUR : Ja. Drij broekzakken, vijf vestzakken en vier giletzakken!

LEONTINE : (*kwaad*) Twaalf zakken!! En g'hebt er nog uw eigen niet bij gerekend!
 Want gij zijt ne voddenzak! (*wanhopig naar boven, terwijl ze naar het huis wijst*) We staan nu nog schoonder van huis! 'k Sta aan mijn huis en 'k kan niet binnen want er is niemand niet thuis!

ARTHUR : Wil ik ne keer bellen, lieveke?

LEONTINE : (*kwaad*) 't Is geen avance... de belle is kapot!!

CHRISTIANE : (*spottend*) Als we hard op de veurdeure kloppen zal de katte misschien komen opendoen!

LEONTINE : (*terug naar voren, tussen Christiane en Arthur*) 't Is ook geen avance!
 De katte zit in 't achterhuis, ze gaat ons niet horen!

ARTHUR : (*beteuterd*) Wat gaan we nu doen Leontine? We kunnen niet binnen.

LEONTINE : (*nijdiger*) Er schiet ons maar één dinge over: een tente gaan huren en hier buiten op straat kamperen, stommerik! (*Gelach uit cafeetje. streng tot Arthur:*) Lach niet, Arthur!

ARTHUR : (*beteuterd*) 'k Ben ik 't niet lieveke, 't is in 't cafeetje dat ze lachen!

LEONTINE : (*als boven*) Dat is geen rede Arthur.

CHRISTIANE : Als ge uwe sleutel vergeten hebt pa, ga van den eerste keer [ineens - direct] naar ne slotenmaker veur 't slot open te breken. We moeten toch binnen kunnen.

LEONTINE : Ne slotenmaker veur 't slot te breken? Zoude niet beter zijn met ne slotenmaker veur 't slot te maken?

ARTHUR : Hij moet toch eerst 't slot breken veur dat hij het kan maken, lieveke?

LEONTINE : (*streng tot hem*) Ge moet de slimme niet uithangen, zulle stommerik!!!
 (*gebiedend*) Alee vooruit, ga om ne slotenbreker!

ARTHUR : (*verwonderd*) Waar moet 'k diene gaan halen?

LEONTINE : (*nerveus – nijdig*) Bij de vleeshouwer, ze staan daar in solde!!

ARTHUR : (*beteuterd*) Gelijk of dade wilt, lieveke! (*af fond midden schutsel.*)

2^e toneel : Leontine en Christiane.

LEONTINE : (*kijkt hem misprijzend achterna*) Daar zit nu toch geen once verstand in!
 (*tot Christiane*) En nog een geluk dat hij niet groot is! 't Zou nog gene kleine

stommerik zijn! Waar dat ik dat in mijn hoofd gehaald heb veur mee zo een soepe mijne pap te koelen, dat gaat boven mijn verstand!!

CHRISTIANE : Ge hebt dat toch in den tijd gezien als g'er mee gevreeën hebt, ma?

LEONTINE : Wat wilde kindeke! Uw vader was de zeune van ne rijke melkboer. Ze werkten in den tijd mee 20 koeien veur volle melk, 10 bokken veur geitenmelk en een kalveke of zesse veur fluitjesmelk! En 'k had uitgerekend: 'k zeg met al die melk ben ik met mijne boterkoeke [achterwerk] in de boerenboter gevallen! Maar 'k heb mij misrekend! 'k Was juist, dag op dag, een jaar getrouwd als mijn schoonvader failliet ging! Ze vonden de melk in dozen uit en hij stond daar mee al zijn koeien! Hij heeft daarna van armoe zijn koeien in dozen gestoken en we hebben twee jaar cornedbeef gefreet en daarachter was 't opgeschept! [gedaan]

CHRISTIANE : *(een weinig naar boven)* Ja en sedertdien hedde voort gedaan. Maar inplaatse van koeien in dozen, hedde daarna mensen in dozen gestoken... *(blijft staan, beschuldigend)* of beter: mensen op flessen getrokken! Want g'hulder [jullie] leven van 't één gekonkelfoes in 't ander en hulder zwaarste werk is mensen geld afdoen en schulden maken veur boven uwe stand te kunnen leven. *(over, achter Leontine, naar rechts)*

LEONTINE : *(uit de hoogte)* Christiane, uw moeder heeft een hoogstaande educatie gehad en een hoogstaande educatie moet betaald worden!

CHRISTIANE : Akkoord, maar niet met andermans geld! *(naar voren rechts)* 't Is hetzelfde spel van de "jongeheer Bierbuik, mijne verloofde"!! Ge zou vaneige [natuurlijk] girre hèn dat 'k er mee trouwe. 't Is de zeune van ne rijke brouwer en ge zou met zijn geld jullie putjes kunnen vullen en als hulder putjes gevuld zijn zoude hulder zakken vullen!! Ge hebt maar één dinge vergeten: dat ik hem niet girre zie en dat 'k er niet mee trouwe!! *(over naar links, voor Leontine)*

LEONTINE : Enfin, de jongeheer Bierbuik is toch een proper baaske!

CHRISTIANE : Moest ik met al de propere baaskes trouwen ze zouden in den Burgerlijke stand alle dagen moeten overwerken!! *(In het cafeetje begint de accordeon weer te spelen.)*

LEONTINE : *(kwaad, verveeld naar het café kijkend)* Ahsa!! Dat dievengebroed gaat er weer aan beginnen, zul!

CHRISTIANE : *(smalend)* Dievengebroed!! Ze kunnen nu allemaal geen hoogstaande educatie hebben gelijk wij! *(Men begint in het cafeetje met de muziek mee te zingen.)*

LEONTINE : *(luid boven het gejoel roepend)* Hoort dat! Hoort dat!! Tot zelfs overdag hedde geen nachtruste ne meer op straat mee dat cafeetje! Wat zegde?!!

CHRISTIANE : *(luid)* Ik heb niets gezegd!

LEONTINE : *(als boven)* 't Is tegen u niet, 't is tegen mij! 'k Heb zelfs mijn eigen niet verstaan van 't lawijt! Maar nu begint het mij te verleen!! [ben ik het beu] *(kwaad naar boven naar café, in café roepend)* Zeg ne keer, rasphuisgoedje, is 't daar haast gedaan met dat kadijl?! [hels lawaai] Er is gene mens die hier op straat een oog kan toe doen!! *(De muziek en het zingen houden op. Leontine vervolgt)* Ge denkt zeker dade op café zit?! *(Enkele stemmen in het café onder elkaar: Wat scheelt er? Wat moet die hebben? Enz. Leontine steeds naar café)* Dat moet hier gedaan zijn met dat muziek! Als ge u wilt amuseren speelt een partietje "zotje verjagen", [kaartspel] dat maakt zoveel lawijt niet! *(Terug naar voren rechts bij Christiane)* Wat stelt dat dievengebroed hem wel veure dan?!

3e toneel : De vorigen, Tieste, Peet, Meele.

(Tieste op uit café rechts, gevolgd door Peet en Meele. Ze komen bij Leontine. Stand van links naar rechts: Christiane, Leontine, Tieste, Peet en Meel. Tieste is duidelijk een voddenraper, maar dan een vuile. Gescheurde, gelapte broek, dito vest en hemd en een, vette hoed op het hoofd. Een ongeschoren kin, zwart gezicht en handen, zich nu en dan krabbend van het ongedierte.)

TIESTE : *(tot Leontine)* Zeg ne keer, opgeschoten selderie *(op zijn hoofd wijzend)* hedde wormes in uw duivenkot?!

LEONTINE : *(met een vies gezicht, verwonderd en uit de hoogte tot Christiane)* Wat vertelt den diene?!

MEELE : *(type van een alles behalve propere cafébazin)* Ze staat daar aan de deure van mijn cafeetje te brullen dat w'ons eigen muziek ne meer horen!

PEET : *(Van kleding en properheid is hij hetzelfde als Tieste, daarom is hij zijn vader. Hij loopt evenwel meer gebogen, is een nijdig ventje en spreekt met een krakende stem. Nijdig tot Leontine.)* Zeg soldatekoeke, g'hebt gij ne slag op uwe biberon gehad zeker?! [slag op uw hoofd] Ge staat daar op straat met skrebielde te venten dat w'ons, van 't verschieten, aan onzen eigen klakker verslikken!!

LEONTINE : *(als boven tot Christiane)* Wat taale spreekt dat ras?! *(dan uit de hoogte tot de anderen)* Luistert rasphuisgoedje! 'k Moet er u in d'eerste plaatse op attent maken dade de eere hebt van tegen madam *(wijst dan op Christiane)* en mademoiselle Kraainest te spreken! Van de beroemde famielde Kraainest... *(wil verder spreken)*

TIESTE : *(haar onderbrekend en haar zin voleindigend)* Mussenschuw en verkenseten! *(Het drietal barst in een luide lach uit.)*

MEELE : Zeg Tieste, 't is die opgevulde breinaalde die daar rechte over mijn cafeetje woont! *(ze wijst naar huis links)*

TIESTE : Ah ja! Dat is de dieë die met heure passe-partout in de schulden zit tot over heure bollekèt! [tot over haar oren in de schuld zitten]

LEONTINE : *(op dezelfde toon vervolgend)* En in de tweede plaatse zou 'k u vriendelijk verzoeken van Vlaams te spreken, da'k u versta, dievengebroed!

PEET : *(kwaad)* Wat zegt ze? Dievengebroed! Tieste houdt mij tegen, 'k ga heur graten tellen!!

TIESTE : Houdt u stille vader! Maakt uwe pak wortels niet vuil aan die schorseneele! *(geeft Leontine een onzachte duw)* Zeg slampamper, vergeet niet dade gij d'eere hebt van tegen voddemarchands van eerste klasse te klappen, zul! *(op zichzelf wijzend)* Tieste Slameur *(op Peet)* en mijn vader Peet Slameur! Mijn vrouwe Fiene Slameur en mijne zeune Fons die zijn hier niet, die zijn nog op ronde! Wij zijn van de beroemde voddenrapersfamielde Slameur en Compagnie! *(krabt zich)*

LEONTINE : *(met vies gezicht)* Ja, die 'compagnie' dat zijn hulder vlooiën zeker!

PEET : Ja. Dat zijn kakkerlakken en bloedzuigers die we opdoen van oude kleren die we opkopen van kripelingen van uw soorte! [minderwaardig volk – onderkruipers]

LEONTINE : *(verontwaardigd)* Oh! Dat gaat te verre! Mee een beetje [straks, seffens] gaat dat ras nog vertellen da'k vlooiën heb!! *(over naar links voor Christiane, terwijl ze zich geweldig begint te krabben.)*

CHRISTIANE : *(die zich de ganse tijd staan amuseren heeft, lachend)* Zeg ma, bijten ze ook?

LEONTINE : *(verontwaardigd)* Christiane, uw moeder heeft nog nooit niet gebeten geweest!

PEET : *(spottend)* 'k Geloof dat! In wat zouden de vlooiën kunnen bijten bij u? Ge hebt een lijf gelijk nen houte pikkel! Al wat dade gij kunt krijgen zijn memels!

LEONTINE : *(geweldig beledigd)* Oh! Maar nu is 't genoeg!! 'k Ga direct bij mijne vriend de commissaris en gelijk dat het een beetje ne nijdigaard is hedde alle drie twintig jaar dwangarbeid veur mensen te beledigen met een hoogstaande educatie!

PEET : *(nijdig – kwaad)* Tieste, kraakte ze gij of breeke ze 'k ik?!

TIESTE : *(ijzig kalm)* Spaart uw oude pezen vader. Ge weet dat 'kraken' veur mij maar een ajuinpelle is, nietwaar! *(Terwijl hij nijdig Leontine beziet en z'n mouwen optrekt.)* Al wat dade moet doen is nen oude voddenzak gaan halen, 'k zal u de stukskes een veur een aangeven! *(Doet ijzig kalm teken aan Leontine om bij hem te komen. Leontine is allesbehalve op haar gemak en gaat een beetje achteruit.)* Gade gij bij mij komen of komme 'k ik bij u?!

CHRISTIANE : *(die ziet dat het nu te ver gaat, ernstig)* Maakt u niet kwaad meneer, mijn ma heeft dat maar gezegd veur te lachen.

TIESTE : *(als boven)* Potiefferke, [Juffrouwke met streken] als ge de famielde Slameur van commissarissen en klabakken spreekt begint hulder rode miene te koken! [worden ze kwaad]

CHRISTIANE : Excuseert mij: 'klabakken' wat is dat?

PEET : *(nijdig)* Agenten, miljarde!

MEELE : *(die zich verheugd op een komend gevecht)* Alee vooruit Tieste, geeft die krotmadam een spekke of tweeë dat heur appeltaarte blaaskes trakt!!

LEONTINE : *(niets op haar gemak)* Tegen een vrouwe kunde u weren, hein lafaard?! Maar 'k peize dade een toontje lager zou zingen moest mijne man hier zijn! Uw blaaske zou ook op een appeltaart trekken!

TIESTE : *(over voorbij Christiane, bij Leontine)* Ga haalt uwe aangetrouwde heetekoeke!! [pannenkoek] ‘k Heb goeste van palink te freeten!

LEONTINE : *(als boven)* Ge hebt chance dat hij hier niet is. Hij weet mee zijn macht gene weg, ’t manneke!

4^e toneel : De vorigen met Arthur.

(Arthur is ondertussen opgekomen van midden. Komt tussen Leontine en Tieste.)

ARTHUR : *(tot Leontine)* Leontine, mee de complementen van de vleeshouwer...

LEONTINE : *(neemt de onthutste Arthur ruw vast en houdt hem voor zich)* Arthur, beschermt uw klein vrouwke! Ze gaan heur attakeren!!

TIESTE : *(bezieet een ogenblik perplex Arthur en barst dan in een luide lach uit.)* Is dat uwe aangetrouwde heetekoeke?!... Ha ha ha... Waar is de andere helft?

PEET : *(heeft net als Tieste eerst perplex Arthur gezien en is samen met Tieste in een luide lach geschoten, lachend over, voorbij Christiane, bij Tieste.)* ’t Is een heel ander ventje zonder zijn tute en zijne pisdook, hein?

LEONTINE : Arthur, laat u niet doen, hein! Als ge goeste hebt van slaan moede naar mij niet kijken!

TIESTE : *(neemt Arthur bij de kraag en brengt hem tussen hem en Peet)* Hedde de pluime gestoken op ’t schoole, manneke? [hebt ge begrost]

PEET : *(als Tieste)* Ge gaat op uw blote poepescheete [achterwerk] krijgen, zul!

TIESTE : *(brengt op een tamelijke ruwe manier het kostuum van Arthur in orde.)* En hij is proper, dat krakelingske! Hij heeft zijn zondagse schabe aan! [moois kostuum]

PEET : *(trekt van achter Arthurs vest over diens hoofd.)* En hij is van binnen zo schune of van buiten!

CHRISTIANE : *(springt ertussen, bevrijdt Arthur uit de handen van Tieste en Peet door hem bij Leontine te duwen. Zijzelf komt er voor staan. Stand van links naar rechts: Leontine, Arthur, Christiane, Tieste, Peet en Meele.)* Laat mijn ga gerust! ‘k Verbied hulder van mee hem de zot te houden of van hem te slaan.

PEET : *(nijdig)* Slaapt op uw twee kadijsters mijn schaap! De famielde Slameur slaat op geen zuigelingen.

TIESTE : We zijn niet zot van kindjessuiker [doopsuiker] en babeluten!

MEELE : Kom mannen, maakt hulder niet vuil aan die krotfamielde. Komt maar liever in mijne café, er is daar meer leute! [plezier] *(gaat naar café rechts)*

PEET : g'Hebt gelijk Meele! *(volgt haar)* We zijn beter met een tsuure [pint] schuim of mee nen biberon [pot] taatjespap! [pap van karnemelk met aardappelen en boter – vroeger rijke mensen kost] *(af met Meele in café rechts)*

TIESTE : *(Die hun ook gevolgd was, komt even dreigend naar de anderen terug. Leontine en Arthur gaan een weinig bang achteruit.)* En doet uwe kriepelink [baby, klein kind] zijne bunsel [luier] aan, hij zou de mazels kunnen krijgen! *(Beziet hen even en barst in een luide lach uit. Aldus lachend af in café rechts.)*

5e toneel : Leontine, Christiane, Arthur.

ARTHUR : *(die moedig wordt wanneer ze weg zijn)* Hij heeft chance dat hij voort is! [weg is] 'k Was juist vansinne van mij kwaad te maken!

LEONTINE : *(misprijzend)* 'k Kan 't mij veurestellen, 'kriepelink'! *(naar boven rechts, misprijzend naar café kijkend)* Hedde al azo een soorte gezien? Ze stinken vijf uren boven de wind! Ze zitten vergeven van de vlooien... *(krabt zich weer)* ... en 'k heb den indruk dat 't geen kleintjes zijn!... Jammaar, en dat zou nog mensen gelijk wij, met een hoogstaande educatie, durven attakeren. *(Naar voren uiterst rechts, naast Christiane komend)* Maar ze hèn chance dat er geen ene 'klabak' in 't ronde is!

CHRISTIANE : Past op pa, ge begint ook al te spreken gelijk zij.

LEONTINE : Vaneige [natuurlijk], als ge bij nen hond slaapt betrapte zijn vlooien. *(krabt zich weer)*

CHRISTIANE : *(ernstig)* Ma, wat er gebeurd is, is uw schuld. Als ge met die mensen niets wilt te maken hèn daag ze tons niet uit! Ge staat daar te roepen aan dat cafeetje dat ze zoveel lawijt niet meugen maken en ge maakt al zoveel lawijt als zij.

LEONTINE : Ei neen, 'k zal het moeten goed vinden zeker! 't Is van vandaag alleen niet dat er daar kabaal is. Als 't geen feeste is maken ze ruzie en als ze niet zingen vechten ze! Ge meugt niet vergeten dat dat rovershol juist rechtover ons deure is... (*denkt plots aan iets*) Ons deure!! (*over, voorbij Christiane, bij Arthur*) Awel 'kriepelink', waar is diene slotenbreker veur ons deure open te doen?

ARTHUR : (*beteuterd*) Awel Leontine, 'k heb bij de vleeshouwer geweest gelijk of dade mij gezegd hebt...

LEONTINE : En tons?

ARTHUR : Hij zegt dade gene slotenbreker vandoen hebt, maar ne geldschieter veur uw schulden bij hem te komen betalen !

LEONTINE : (*opschietend*) Wat komen mijn schulden te passe als ik in mijn huis wil binnen zijn!

ARTHUR : Hij zegt ook dat 't geen avance is dade binnen gaat, want dat ze u ene van dees dagen toch gaan buiten zetten!!

LEONTINE : (*kwaad*) Voila! Dat heb 'k er nog allemaal bij! (*kwaad tot Arthur, die zich bang terugtrekt*) En dat is allemaal uw schuld! Hadde gij uwe sleutel niet vergeten mijne vleeshouwer had van mijn schulden niet gesproken, 'k had geen ruzie gehad... (*krabt zich*) en 'k had geen vlooiën opgedaan.

CHRISTIANE : Jamaar alee pa, ge moet nu toch bij gene vleeshouwer achter ne slotenmaker gaan!

6e toneel : De vorigen, Alfons.

(*Alfons op van midden fond schutsel. Alhoewel niet rijk gekleed is hij toch properder dan zijn vader Tieste. Hij kauwt op kauwgom en heeft een voddenzak bij, die hij over de schouder op de rug draagt. Hij gaat, ongezien van de anderen, naar het café. Aan het café gekomen, blijft hij staan luisteren naar het nu volgende gesprek.*)

LEONTINE : (*het gesprek vervolgend*) Daarveure moede zo stom zijn als 't peerd van Christus en 't was ne kemel!

ARTHUR : *(haar verbeterend)* Nen ezel, Leontine.

LEONTINE : *(opschietend)* Dat 't peerd van Christus nen ezel was; DAT weete, 't is 2000 jaar geleden, maar waar dade nen slotenmaker moet gaan halen veur ons deure open te breken, dat weete NIET!!

ARTHUR : Weete gij het, Leontine?

LEONTINE : *(opschietend)* Neen! Maar ik wist ook niet dat de kemel van Christus nen ezel was!! Ziede gij ons hier op straat staan? 'k Durve wedden dat alle minuten de jongeheer Bierbuik ga komen mee zijn opwachtinge veur ons dochter, en ne cadeau of drije veur heur moeder.

CHRISTIANE : *(licht spottend)* En ge moet nog om uw pateetjes gaan ook, ma.

LEONTINE : Ja sésa! *(tot Christiane)* Zeven taartjes had 'k gezegd, ne waar ?

CHRISTIANE : Zesse ma!

LEONTINE : Sésa! 'k Wist dat het er achte waren !! *(terug opschietend tot Arthur)* Eh, 'k kan toch mijn pateetjes op straat niet staan opeten! De mensen zou'n wel peizen dat 't straatpateetjes zijn!

CHRISTIANE : *(spottend)* We kunnen naar 't park gaan, aan de vijver van 't moorke.

LEONTINE : Sésa! En konijneneten smijten aan de goelen! [eenden] *(tot Arthur)* Hoe laat is 't al? *(Arthur begint in de zakken van zijn gilet te zoeken, schijnt z'n uurwerk niet te vinden, zoekt dan in z'n overige zakken. Leontine staat hem een ogenblik te bezien.)* Ahsa! Hij heeft zijn horloge ook vergeten!

ARTHUR : *(steeds zoekend)* 't Is niet waar lieveke! Als ik van de vleeshouwer gekomen ben heb 'k nog gekeken hoe laat dat 't was... Ze stond zelfs stille... *(zoekt verder)*

LEONTINE : Sésa! ZIJ stond stille en gij zijt voortgegaan en ge hebt ze laten staan!

ARTHUR : *(houdt plots op met zoeken, met schrik:)* z'Is gestolen!!

LEONTINE & CHRISTIANE : Wade?!

ARTHUR : Diene vent, diene Slameur heeft mijn horloge gestolen! 'k Bent gewaare geworden!!

ALFONS : *(Smijt de voddenzak op de grond, vliegt in een kolere naar Arthur, tussen hem en Leontine. Neemt de onthutste Arthur hardhandig bij de kraag.)* Zeg dat nog ne keer, stuk krokkemandel!! [gebakken erwt]

CHRISTIANE & LEONTINE : (*verschrikt onder elkaar*) Wie is dat? Wat gebeurt er nu weer?!

ALFONS : (*vervolgend, terwijl hij Arthur over en weer schudt*) Mijn vader is geen dief! Hij is misschien veel eerlijker dan dade gij zijt!!

CHRISTIANE : (*redt terug haar vader door tussen hem en Alfons te springen.*) Meneer, wilde uitschieën?! 'k Zou u vriendelijk verzoeken van mijn vader gerust te laten!

ALFONS : (*kwaad*) Akkoord! Maar hij moet tons zijne smiekel houden en niet zeggen dat MIJN vader nen dief is!

CHRISTIANE : (*verwonderd*) Uw vader? Hij heeft van uw vader niet gesproken!

ALFONS : (*als boven*) 't Is zeker! Er zitten geen duizendpoters in mijn oren zul! Hij heeft gezegd dat Slameur zijn horloge gestolen heeft! En Slameur is mijn vader!

LEONTINE : (*wanhopig*) Nog ne Slameur! Wij gaan slameur [problemen] beginnen krijgen mee die Slameurs, zul!

ALFONS : (*kwaad tot Leontine*) Wij zijn eerlijke voddenmarchands! 'k Weet niet of dade mijn vader kent, madam!

LEONTINE : (*uit de hoogte*) Zeker mijne vriend! 'k Heb er al kennise mee gemaakt! (*krabt zich*) Hij heeft mij zelfs zijn visitekaartje gegeven!

7e toneel : De vorigen, Tieste en Peet.

TIESTE : (*gevolgd van Peet op uit café rechts, komt met Peet naar voren rechts naast Leontine.*) Ziede dat 't mijn afkooksel is! 'k Had zijn stemme gehoord. (*tot Alfons*) Wat scheelt er manneke? Hedde ook koppenetten [problemen, ruzie] mee die teekenterters [scheldwoord voor minderwaardig iemand] dan?

ALFONS : (*bij Tieste, tussen hem en Leontine. Terwijl hij op Arthur wijst.*) Daarzie, dat mis gekookt eitje durft zeggen dade nen dief zijt!

TIESTE : (*kwaad*) Miljarde, nu begint het mijne pekelharink uit 't hangen.

PEET : (*in bokshouding*) Tieste, als ge geen goeste hebt van vechten peist op uwen éwe, [oude] hein.

TIESTE : (*als boven*) 'k Ga zijn raape [hoofd] afwringen!

PEET : (*verschrikt*) Maakt hem niet te kleine Tieste, da'k ook nog wat heb.

TIESTE : (*over naar Arthur, die bang achteruit deinst, maar gelukkig voor hem blijft Christiane weer beschermend voor hem staan, zodat Tieste tussen Christiane en Leontine komt. Terwijl hij naar Arthur komt:)* Komt hier opgevolde bosmiere en doet uwe paltot [overjas] aan dade een beetje breder zijt!!

CHRISTIANE : (*categoriek tot Tieste*) Een minuutje meneer! Mijn pa heeft u niet definitief beschuldigd! Hij is zijn horloge kwijt en hij verondersteld dade gij ze hebt.

TIESTE : (*gekalmeerd*) Ah, 't is van diene ajuin dade bezig zijt. (*Gaat in zijn zak en geeft een uurwerk aan de verwonderde Christiane*) Hierzie.

ARTHUR : (*neemt vlug het uurwerk uit de handen van Christiane. Bezielt het.*) Het is MIJN horloge! Ziede wel dat hij ze gestolen heeft!

TIESTE : (*kwaad*) 'k Heb ze niet gepikt en 'k ben gene dief! Integendeel! Ge zou mij moeten dankbaar zijn!

LEONTINE : (*kwaad*) Ei dat is de kombel! [dat is het toppunt] Hij steelt mijne man zijn horloge en we zouden nog op ons knienen moeten vallen! (*kwaad tot Tieste*) Waarveure zouden wij u dankbaar moeten zijn, rasphuisgoedje?

TIESTE : 'k Heb ze opgewonden want ze stond stille! (*met overtuiging*) Dank zij mij loopt uwe eerste communicant mee ne reglateur die slingert! [klok die werkt] Had hij mij niet gehad hij wist van den avond niet wanneer dat hij moest bikken en hij had liggen kreveren van de groten honger. (*beschuldigend tot Leontine*) En dat hedde gij op uw geweten! Gij laat uwe halve trouwcahier vergaan in zijn eigen vuiligheid! Gij laat diene dompeleire [sukkelaar] rondfloreren mee dingen die stille staan en waar dat hij in zijn ongeluk mee zou lopen! (*theatraal*) Maar dankzij mij zal hij zijne roeper niet laten en zal hij leven in vrede en geluk!

PEET : (*luid komisch wenend aan de borst van Alfons*) Oh! Wij hèn toch een schune famielde! Wij hèn toch een schune famielde!

LEONTINE : (*perplex*) 't Is den eerste keer van mijn leven: maar nu kan ik niets meer zegge!

ARTHUR : *(die stout begint te worden)* Meneer Slameur heeft gelijk Leontine! 't Is ook uw schuld da'k mijne sleutel vergeten heb en dat w'in ons huis niet binnen kunnen!

LEONTINE : *(kwaad uitschietend, terwijl ze zich nijdig krabt)* Ei ja, sésa! 'k Zal op den duur nog dankbaar meugen zijn da'k vlooiën opgedaan heb ook zeker?

TIESTE : *(tot Christiane)* Kunde in hulder duivepiere niet? [kunt ge niet in uw huis]

CHRISTIANE : Nee meneer Slameur, ons 'duivepiere' is op slot en pa heeft zijne sleutel vergeten! Weete gij ons sewijle van gene slotenmaker veur de deure open te breken?

TIESTE : *(terwijl hij naar huis links gaat)* Ne slotenmaker?... *(bezieet even het slot)* ... Veur die bliken sardienedoze open te doen?... *(Arthur, Christiane en Leontine gaan nieuwsgierig naar boven links, op de hoogte van het huis en zien verwonderd het gedoe van Tieste. Alfons en Peet blijven voren staan. Tieste gaat bij Alfons.)* Ge zijt gij zeker zot? *(tot Alfons)* Geef mij ne keer uw engelse sieke [kauwgom] manneke! *(Alfons geeft zijn kauwgom aan Tieste, deze gaat doodkalm terug naar de deur, duwt de kauwgom in het slot, komt voor Christiane en Leontine terwijl hij de kauwgom even aandachtig beziet en zegt doodkalm:)* Slot 3/99 maate 6. 'k Heb het gepeist! [gedacht] Ge kunt zowel uw deure op slot doen mee nen triep toile-isolant! [stuk isolatieband] *(duwt Leontine de kauwgom in de hand)* Houdt ne keer mijne zeune zijn engelse sieke vast! *(Leontine staat met vies gezicht naar haar hand te zien.)* Geef mij nekeer een haarspelle! *(Tieste trekt een haarspeld uit Leontine's haar, plooit ze op een zekere manier, gaan naar de deur en opent deze met de haarspeld.)* Voila, ge kunt binnen. *(Arthur, Leontine en Christiane slaken een kreet van verwondering.)*

LEONTINE : *(perplex)* Zoude't kunnen geloven!

CHRISTIANE : *(steeds onder de indruk, stamelend)* ... Dank u meneer Slameur... *(af in huis links)*

TIESTE : *(kwaad)* 'k Ben gene dief! *(tot Arthur, die Leontine naar het huis wil volgen)* Hé hottentot! *(Leontine en Arthur blijven staan. Tieste geeft Arthur een portefeuille.)* Hier is uw portefoelde weere!